

Arrest

nr. 122 828 van 23 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van resp. Ecuadoraanse en Portugese nationaliteit te zijn, op 20 december 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 februari 2012 werd voor het minderjarige kind PJ GV een aanvraag voor een verklaring van inschrijving gedaan, als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 25 oktober 2012 nam de burgemeester van de stad Antwerpen een beslissing tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.3. Deze beslissing werd op 3 januari 2013 betekend, waarna hem een bijkomende termijn tot 2 februari 2013 werd gegeven om alsnog de vereiste documenten over te maken.

1.4. Op 11 december 2013 nam de burgemeester van de stad Antwerpen een beslissing tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 51 § 1, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving, die op 23/02/2012 werd ingediend door:

Naam: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx(...)

om volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene legt geen/onvoldoende bewijzen voor ter staving van zijn/haar aanvraag tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 50, §2, 4°)..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een derde middel aan:

"Derde middel, genomen uit de schending van artikelen 40, §4, 42 §1 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 51 §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Artikel 51 §§1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 8.10.1981, genomen in uitvoering van artikel 42, §1 van de wet, luidt thans als volgt: (...). Indien uw Raad quod non van mening is dat tegenpartij in huidig dossier deze versie van artikel 51 van het koninklijk besluit moest toepassen, dan moest tegenpartij toch motiveren dat de documenten bedoeld in artikel 50, §2 niet voorgelegd werden. De motivering van de bestreden beslissing is zo vaag dat het niet toelaat te begrijpen indien, volgens tegenpartij, de documenten al dan niet voorgelegd werden. Uit het administratief dossier zal blijken dat die documenten voorgelegd werden en bovendien in kopie aan de Dienst Vreemdelingenzaken gestuurd werden. Door te stellen dat het kind "geen/onvoldoende bewijzen [...] ter staving van zijn/haar aanvraag tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen [voorlegt]" motiveert tegenpartij onvoldoende waarom er geen rekening gehouden wordt met de door het kind en zijn moeder neergelegde documenten om het verblijfsrecht op basis van artikel 40, §4 van de wet te erkennen."

2.2. De verwerende partij repliceert:

"De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de motivering van de bestreden beslissing zo vaag zou zijn dat zij niet toelaat te begrijpen of de documenten al dan niet voorgelegd werden. Er zou geen rekening gehouden zijn met de neergelegde documenten. Betreffende de vermeende schending van artikel 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing. (...). Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het derde middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is. In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat verweerder gelden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen. De verzoekende partij houdt voor dat de motivering van de bestreden beslissing zo vaag is, dat het niet toelaat te begrijpen waarom er geen rekening werd gehouden met de door de verzoekende partij neergelegde documenten om het verblijf op grond van artikel 40, §4 van de Vreemdelingenwet te erkennen. Verweerder laat gelden dat uit de stukken van het administratief dossier afdoende blijkt dat op 25.10.2010 reeds een eerste maal de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) werd genomen door de burgemeester van de Stad Antwerpen, om de reden dat geen bewijs van ziektekostenverzekering en voldoende bestaansmiddelen werd voorgelegd. Terwijl uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij slechts een verklaring van lidmaatschap van de CM dd. 09.01.2013 heeft voorgelegd, alsook een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur op naam van zijn moeder. Artikel 50 van het KB dd. 08.10.1981 stipuleert het volgende: (...). De verzoekende partij kan niet dienstig betwisten dat uit de door haar voorgelegde stukken nergens blijkt over welke bestaansmiddelen zij daadwerkelijk kan beschikken via een derde. De loutere voorlegging van een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur kan dienaangaande uiteraard niet volstaan. Het is bijgevolg geenszins kennelijk onredelijk dat de burgemeester van de Stad Antwerpen vervolgens op 11.12.2013 oordeelde dat onvoldoende bewijzen

werden voorgelegd ter staving van de aanvraag tot inschrijving als beschikker over voldoende bestaansmiddelen, gelet op het feit dat elke concrete aanwijzing nopens de bestaansmiddelen van de verzoekende partij ontbreekt. De verweerder merkt op dat de burgemeester van de Stad Antwerpen geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat diende te worden besloten tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). De burgemeester van de Stad Antwerpen handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels. De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden. Het derde middel kan evenmin worden aangenomen.”

2.3. Artikel 62, eerste lid, eerste zin van de vreemdelingenwet bepaalt dat “de administratieve beslissingen (...) met redenen (worden) omkleed”. De in artikel 62, eerste lid, eerste zin van de vreemdelingenwet bepaalde vormvereiste heeft dezelfde draagwijdte als de motiveringsplicht die de wet van 29 juli 1991 oplegt. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoekers betogen dat de motivering van de bestreden beslissing vaag is en dat zij niet toelaat te begrijpen of er met de neergelegde documenten rekening werd gehouden.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene legt geen/onvoldoende bewijzen voor ter staving van zijn/haar aanvraag tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 50, §2, 4°).”

Deze motivering van de bestreden beslissing is niet afdoende omdat ze niet concreet en duidelijk is. Verzoekers kunnen op basis van voornoemde motivering niet de redenen achterhalen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen.

De omstandige repliek in de nota is een *a posteriori* motivering die het motiveringsgebrek in de bestreden beslissing niet kan herstellen.

Het derde middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 11 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC